

In aliis omniibus solus Papa dispensare potest, vel qui ab eo privilegium accepit.

Nostra Societas Proposito Generali, & aliis Superioribus reflective confessum est a Paulo III. privilegium dispensandi cum nostris in quavis irregularitate, praterquam homicidi voluntarii, & multationis membrorum, & biganze.

Confessarius autem, si facultatem dispensandi super irregularitatem obtinuerit, post datae absolucionem a peccatis, hac forma utetur: *Et eadema auctoritate dispenso tecum superirregularitate, vel irregularitatibus, si plures sint, in quam, vel in quas ob talium causam, vel tales causas incurrisisti, & habebilim reddo, & refutabo te executioni ordinum, & officiorum tuorum. In nomine Patris, & Fili, & Spiritus Sancti. Amen.* Si penitentis Ordine Sacro caret, dicendum est: *Habebilim reddo te ad unum Ordines suscipiens.* Ita Rit. Rom.

Porro hoc ipso quod conceditur facultas absolvendi

in Censuris reservatis, non confert etiam concedi pro irregularitate, cum irregularitas non sit censura, & difficiliter sit irregularitatem quam censuram relaxatio. Et secundum Romanos cuius stylum nunquam confetur concessa facultas dispensandi in irregularitate, nisi sit illius expressa mentio: *S. Carolinus Infrukt.*

*Nota.* Communis sententia docet, quoniamlibet factorem approbatum, scilicet prohibitione, posse absolvere a peccatis irregularitatem annexam habentibus, si illa non sit reservata. Nam irregularitas adiuncta non impedit effectum absolutionis, cum non pugnet cum statu gratiae; neque aereat a perceptione Sacramentorum excepto Ordine, canit mea inhabilitas folum impeditum Cardinum suceptum, aut eorum exercitium. Unde potest quis aboliri a peccatis, remanente irregularitate eius anna, & re ipsa in Jubilis hac non relaxatur ita, qui virtute illorum a censuris, & peccatis aboluntur (1).

(1) Hoc loco cum texis definit CL. Auditoris, & ego finem facio scribendis consuetis officiis, uti similes, fungendo. In primis cum D. Bonavo. (In fin. lib. 3. Sent.) Domino nostro Iesu Christo immensas gratias ago, quia adiutor me pervenire ad confirmationem experimiseratus pauperiter scientie, & ingenii mei. Deinde, quoniam cum D. T. certissime obseruantur (Opus Symb. Apof. g. 12.) Sola Ecclesia Petri, in cujus partem venit tota Italia, semper fuit firma in fide: & cum in aliis partibus vel nulla fides sit, vel si commixta multis erroribus, Ecclesia tamen Petri & fidei viger, & ab erroribus munda est, quia Dominus dixit Petru. Ego rogavi pro te Petre, ut non deficiat fides tua: *Idecirco supremo iudicio Sacrae Ecclesie curia bastet nos a te exarata submissus.*

10, paratus expungere, corrige, explanare, & quid e calamis proderit aut respagnans orthodoxe doctrinae, aut quovis modo distortorum, ambiguumque. Parem. Lectores omnes benevolos rego, ut quacunque offendenti (aut minus recte vel perire dicta, pro sua sapientia emendare dignentur: simulque sibi perfunxerint, ame quoque fidenter edici posse: quod Seraphicus olim de moralibus scribens reprehensum (Spec. Anim. cap. 3. in fin.) Scilicet nequaquam intentio mea huius modi aliquid tenere affectare, vel alieni preiudicium generare. Omnes, cuiuscumque nationis, instituti, schola sunt, veneror pro merito, eti omibus peragere placere in tanto, quod nunc maximis vites, moribus sententiarum divortio peratum sit, ne dicam impossibile.

## APPENDIX

De damnatis ab Ecclesia propositionibus, ubi decreta quoque nonnulla ad disciplinam pertinientia recensentur.

Damnam ab Ecclesia propositiones brevi eisdem adjecta explicacione subnotimus, ut Theologia hoc quoad ea factem que necessaria videantur, absoluta sit atque perfecta. Nam haec plus in ea recenterunt, nonnulla tamen decant, & quoniamque habentur omnes propriis in ea ratione, quae in aliis non sunt, sed ad ea ratione videtur huiusmodi carlos, ut ex eodem confessum.

3. Erronea propositione dicitur, quia veritati opponitur,

quae recte in ea revelata, non sit, tamen per legitimam con-

futuram ex una ratione & item lumine naturae nota-

ritur. Quae opponendi esse propositione hæc: *Christus non est*

*christus.* Nam est rivo*christus*, *christus est christus.*

4. Supradicta de heret. propositione dicitur, quia licet catho-

lici & hereticorum sensus sit capax, ratione tamen sit, vel

perfido loquentis, aut temporis, locisque circumstanciarum, prudente motuiva se fundamentum presenti existi-

mandi illam hereticam esse. Huiusmodi fuit apud Ari-

canos propositione, qua dicebant *Verbum Secundus Patri, hoc est filius eius cum patre substantia, & ut licet sensum cathe-*

licum haberet posse, dum significat Verbi naturam Patri

omni modo similem, quia ut similis sit, eadem quoque est deus & homo.

5. Ad hanc etiam Ariana protata quia eadem ad natur-

em divisa & accedens ratione naturae similitudinem significandam intrispicunt, jure mortuorum pro culpa sua

etate suorum, ut ea recte sit, nec ut ipsa ratione

vel deinde indistincte sit, sed ut illa ratione</p

frequenter in *Teatru haeretico* recipimus, ut si quis dicit, *idem iustificatur, Christum immundum ac obsecramus*. Adducit etiam alii, etiam proposito suo et carolinismo et haereticum sensum habent, subtiliter ubi explicatio adhuc beatum, pro male honeste habent potest. Alii autem postea etate hanc ita explicare, ut sit, quod circumspecto fere moni opponantur argumentum cum haereticis controverso, cuiusmodi sunt etiam hoc proposito, *hominum refutatum corpora inuidia sua sunt et fons & spiritualia*, cum circumfetelem non opponantur in argumento cum *Haeretico Barberino* controverso, qui non carica, sed *adherens futu* illa etate contendit, idem cadent illa pronosticione declarat.

18. *Verbi Dei contraria dicuntur*, quae veritati quidem revelatae opponuntur, sed quae nondum Ecclesie iudicio definita sit.

19. *Falsa iusta nominales ea est*, quae objecto isti sunt dif-  
fona, ut haec diftonaria fidei, vel membrorum nominis, sed alii etiam falsam vocant, quae cum damnata propositio coniunctionem habent, quaecumque illa necrit centum non-  
ni: Quamobrem ab exponere distri, quia hac cum expre-  
sse haereticis contraea esse debet.

1. *Salomon Franciscus non sit.*

C A P U T I N

Referuntur propositiones damnata anno 411. & item  
anno 416.

**S**anctus Innocentius Papa, hujus nominis Primus, dabantur hec placitio, ut hujus nominis Propositio seponatur Concilio Catharigenensi & Concilio Milievanensi. **S**antago Propositio doctinae Plagianae, ne hic iaceat annis 4x. & 45. **P**rimo tunc spectant ad Concilium Chathringiensem, alioz ad Milievanum.  
1. Naturaliter perced implore legem qui vult, & Deus iugementum ad arbitriorum dedit.

31. *Impia propositio est, quia quidam afferit, quod pietatis immunitas, & gratitudinem debitum five Deo ut supra omnius patris, five parentibus, consanguinitatis, supradictis. A. B. C. F. S. R. B. S.*

Impetrare, ut deo dicatur, nonne Deo, & Sanctis cum ipso in causa regnatus contumeliam, & dehortativitatem, cum fratre sedis blasphem, sed quia aliqui, vel statu, vel profano extra Deum injuriam inferunt. Hinc que Religio Ordini, Principibus, ac Ecclesiis dignitate prefigentur, etiam afferunt, haec solent censu notari aique dampnatur.

4. Potest habere in vita, puerceptis Dei cognitio, ad tantum pacificacionem, et ad suorum fratrum gratias castitas, non sicut liberis voluntatis arbitrio pervenire, ut non est necessarium dicere: Omnes sibi debet nobis gratia.

5. Illud, & haec uersus in tentationem, nonna intelleximus, neque nos, neque fratres, neque sorores.

33. *Scandalosus* propositio vocatur, qua dat occasione  
minis spiritualis, fovente, & inclinante ad peccatum, si  
vera a virtutis exercitio avertendo. In materia omnium vitum  
proposito fieri potest, quod ad vitium inicit, awo-  
cetque hominem in peccatum, sed anomaliamente *scandalosus* pro-  
positio dicuntur, qui in materia ad fidem pertinente erant  
de occasione praebeat, vel male fentienti.

ligendum, tamquam divinum adjutorium potere deben-  
t, ne in peccatum tentari decidamus; quoniam hoc est  
nostra postulatio, est petratio, & ad hoc implendum sol-  
licitus hominis voluntas.

6. Non est orans Deus ut nos contra peccati malum & ac-  
cepimus, ut impunitus sit nos adiutor.

7. Non opiparius parvulus ad conseqwendam vitam a-

et deinde, **Sedis** proposito viciuit, qui homines a debita  
Principibus obediencia etatis, vel ad excusando re-  
publica tumultus docere posset.

**Peregrinis** sumpnatur, quia omni quoque amore sca-  
dalo damnum ac spirituum periculis fidelibus affre-  
potest, vel debilitando, aut minuendo media ad salutem  
& perfectionem pertinientia, vel removendo, quod pietatem  
fovere & excitare posset.

16. Temere appellauit, qui infolenter, & audacia nula  
dolorum austriate alterius. Sive, ut alii malent, ea  
est, que in ea theologia temere dicunt, contra argente  
ratione solidia, anque austriate. Quod non solum  
pocula, sed in Theologia solidis, & ratione solidis poca-  
lasciatur. Sed, quod si fieri possint, Thesomologum & Pa-  
trinacium, & quod si fieri possint, & iugendit, Camus\*, que  
ne-gat. Caramus cum anima, & corpore in calum ne-  
gat. Caramus cum anima, & corpore in calum ne-  
gat. Caramus cum anima, & corpore in calum ne-  
gat. Caramus cum anima, & corpore in calum ne-  
gat.

17. *Capsula cistica*, qua sub specie veritatis, aut pictatis.

### C A P U T III.

*Reservatur propositus Abbatis Jacobim de unione Divine  
Trinitatis in natura, damnata in Concilio  
Lateranensi IV. anno 1215.*

**U**nitas divisarum Personarum in Natura non est vera & propria, sed quasi collectiva, & similitudinaria, quemadmodum dicuntur multi homines unus Populus, & multi Fideles una Ecclesia.

*Note. Hoc propositio Trinitatis mysterium eventit; Naturam enim cum divinis Personis dividit, arque disiungit: quamobrem non solum naturae in tribus Personis unitatem tollit, sed & præterea Dei unitatem negat, pluresque Deos constituit, contra naturæ lumen, ac manifestam revelationem.*

C A P U T I V.

*Reservatur propositiones anno 1276. a Joanne XXII. contra  
doctrinas D. Iohann. de Poliaco Doctoris Parisiensis, da-  
matae in Extravagantia. Cum inter nonnullios de verbis  
significis, ac etiam alia propositiones ab eodem. damnatae in  
Concilio Lugdunensi.*

**2.** Confessi Tattibus habentibus licentiam generali audiendi confessiones, tenentur eadem peccata, quæ confessi fuerant, item confiteri proprio Sacerdoti.  
2. Statte Omnes utrufex nos: editio in Concilio Generali, Romana Pontificis nos: posse facere, quod parochiani non senectus omnia peccata sua femei in anno proprio Sacerdoti confiteri (quem dicit esse parochianum curatum). Immo ne Deus possit hoc facere, quia (ut dicebat) implicat contradictionem.

3. Papa non potest dare potestarem generalem audiendi confessionem, immo nec Deus, quin confessus habent licentiam tenentur eadem confiteri propterea sacerdoti, quem dicitur esse.

**Notitia.** Cum omnis sacerdos virtute divinae ordinationis potestatem habeat a Deo dimittendi peccata, eaque uti possit semel ac subditis ei desilientiarum, in quos jurisdictione

point temeris ad iubati ei diligenter, in quos iudicacionem exercet, facile patet, etiam Regulares dum eis Episcopos subditos assignent, proprias curas pastorali subiectos, valide ac licite absolvere, vel dum id facit Romanus Pontifex, qui pastor est universae dominici ecclesie. Propter

tifex, qui Pastor est universi dominici gregis". Proprius vero cuique fidelis Sacerdos, "quod confessionem, is est, cui in ipsum iurisdictione concessa sit, vel ab Episcopo propria Diocesis, qui Pastor est ordinarius, vel a Romano Pontifice, qui in universam Ecclesiam iurisdictionem habet.

C A P U T V.

*Recensentur propositiones damnatae an. 1511. in Concilio Generali Vienensi sub Clemente Pontifice Maximo hujus nominis V. & suis erroribus. Mallecularum guardiam quae Begunii vocabantur, & in dissoluta vita spiritualitatis misericordie faciebant. Recensentur deinde aliae propositiones in eodem Concilio damnatae. Porro propositiones Begunianae sunt ipsa.*

<sup>2.</sup> **H**omo in vita praesenti tantum & talem perfectionis gradum potest acquirere quod reddatur pentitus impercabitis, & amplius in gratia proficere non valebit. Nam (ut dicitur) si quis potest semper proficere, posset aliquis Christo perfectior inveniri.

2. Jejunare non operari hominem, nec orare; poquam gradus perfectionis huismodi fuerit affectus, quia tunc fonsualitas est ita spiritui, & rationi subiecta, quod homo potest libere corpori concedere quidquid placet.

3. Illi qui sunt in predicto gradu perfectionis, & spiritu liberato, non sunt humani subiecti obedienciae nec si aliquis praecipue Ecclesie obligatus. Quia <ut scilicet> ubi Spiritus Domini, ibi libertas.

## CAPUT VIII.

*Reformator propositio damnata anno 1418, sub Jeanne XXV, ante creationem Martinii V. in Council. Conflant. Sessio. 45. contra Jeanne V Vicelsum.*

1. *Substantia panis materialis, & similes substantia vi-*  
*si materialis remanent in Sacramento Altaris.*
2. *Accidentia panis non manent sine subiecto in codice Sacramento.*

*Nota. Caves, ne hic accidentium nomine Peripateticum entitatis intellectus non enim haec fuit Synodis mens, iudicavit Cardinalis Petrus Allicientius, qui defensit ut vellet, non manere in Sacramento altaris substantiam panis cum corpore Christi, sed existentem tantum, fixa haud nisi apparente, sive species, ut antea Laurentianus, deinde Tridentinum Concilium dixit; five deinde quidam alius quod sine panis substantia, panis in nobis secundum exciter; quod non Theologo, & Concilio, sed Philosopho investigandum est, ratione tamen divina revelatione informata, ne philosophia Theologis, & Religionis obicit.*

*3. Christus non est illa codex Sacramenta identice, & realiter, sed per se prout corporis.*

*4. si Episcopi vel sacerdos existat in pecato mortalium ordinis, non confiteat, non confitit, non baptizat.*

*5. Non est fiduciam in Evangelio, quod Christus Mif- fiam ordinaverit.*

*6. Deus debet obediere diabolo.*

*7. Si homo facit debite contritus, omnis Confessio ex-*  
*terior et sibi superius, & inuidus.*

*8. Si Papa sit prescius, & malus, & per consequen-*  
*tium membrum diaboli, non habet praefatam super fiducie sibi ab aliquo datam, nisi forte a Christo.*

*9. Post Urbanum VI. non est aliquis recipiens in Pa-*  
*pam, sed vivendum vel Grecorum sub legibus propriis.*

*10. Secundum Scripturam Sacram est, quod vihi Ecclesiastici habent pollicitationes.*

*11. Nullus Praetatus debet aliquem excommunicare, nisi prius fecit cum excommunicante a Deo, & qui si ex-*  
*communicari, sit ex hoc hereticus, vel excommunicatus.*

*12. Praetatus excommunicans Clericum, qui appellavit ad Regem, vel Concilium Regni, co ipso traditor et Re-*  
*gis, & Regi.*

*13. Illi qui dimitunt predicationem, sive audire verbum Dei proper excommunicationem hominum, sunt excommunicati, & in peccato mortali traditorum Christi habentur.*

*14. Alii sibi Diaconi, & Propheto predicatorum verbu-*  
*mum aliquo autoritate scidi Apostolice, sive Episco-  
pali Catholice.*

*15. Nullus est dominus: Civilis, nullus est Praetatus, & nullus est Episcopus, dum est in peccato mortali.*

*16. Domini temporales possunt ad arbitrium suum au-*  
*ferre bona temporalia ab Ecclesia, possidentis habitationis delinquentes, iudecet ex habitu non solum aut definiti-  
quebus.*

*17. Populares possunt ad suum arbitrium dominos de-*  
*linquentes corrigit.*

*18. Decime sunt pars Eleemosyna & possunt Parochi-  
ni proper, necesse fuerit frumentorum ad libitum sum-  
ere eam.*

*19. Speciales orationes applicatae uni Personae per Prae-  
tatos, vel Religiosos, non plus profant eidem, quam ge-  
netales exercitii paribus.*

*20. Confessores eleemosynam Fratribus est excommuni-  
catus ex facto.*

*21. Si aliquis ingreditur religionem privatum qualem-  
cumque, tam possidentorum, quam mendicantium, redi-  
ditur incepior, & inhabilitas ad observationem mandato-  
rum Dei.*

*22. Sancti institutives Religiones privatas, sic institu-  
endo peccavente.*

*23. Religiosi viventes in Religiousibus privatis non sunt  
de Religione Christiana.*

*24. Parvites tenentes per labores maximum vitum acqui-  
zere, & non per mendicitationem.*

25. Omnes sunt municij, qui se obligant omnes pro aliis eis in temporalibus subvenientibus.

26. Oratio praefit nulli valit.

27. Omnia de necessitate absoluta eveniunt.

28. Confirmatio juvenum, Clericorum ordinatio, loco- rum conferatio, reverentia Papa, & Episcopis proper cupiditatem luci temporalis, & honoris.

29. Universitatis, Studia, Collegia, Graduationes & Magisteria in eisdem sunt vana gentilitate introducta, tantum profanat Ecclesia sicut diabolus.

30. Excommunicatio Papa, vel enjusecumque praefit non est amenda, quia est Centuria Anti-Christi.

31. Recent fundantes Claustra, & ingrediuntur fune- ti diabolico.

32. Dirige Clericum ex contra regulam Christi.

33. Sylvester Papa, & Constantinus Imperator exterrue Eccleiam dorando.

34. Omnes de Ordine mendicantium sunt heretici, & dantes eis eleemosynas sunt excommunicati.

35. Ingredientes Religionem, aut aliquem Ordinem, ex ipso inhabet sunt ad observanda divina precepta, & per consequentia ad perveniendum ad Regnum celorum, nisi apostolataverint ab eisdem.

36. Papa cum omnibus Clericis suis possessionem ha-  
bentibus vel heretici, & quod possidentem habent & conseruentis eis, omnes videlicet donatae facultates &

37. Ecclesia Romana est Synagoga satanae, nec Papa est proximus, & immediatus Vicarius Christi & Apostolorum.

38. Decretales Epifolia sunt apocryphae, & seductio-  
nem Christi, & Clerici sunt nulli, qui student eis.

39. Imperator, & domini facultates sunt fedelitati dia-  
bole, ut Ecclesiam doantur boni temporalibus.

40. Elefio Papa a Cardinalibus, a diabolo est introducta.

41. Non est de necessitate saluis credere Romanam Ec-  
clesiam esse supremam inter alias Ecclesias.

42. Faustus est credere indulgentias Papa & Episcoporum.

43. Pater ecclesiarum est, qui coram consoribus humano-  
rum contractus, & communica civilia.

44. Augustinus, Benedictus, & Bernardus damnati sunt,  
nisi penitentia de hoc, quod habuerent possessiones, &  
instituciones, & intraventus Religiones: & sic a Papa ul-  
ique ad ultimum Religiosum omnes sunt Heretici.

45. Omnes Religiones indifferenter introducti sunt a  
diabolo.

## CAPUT IX.

*Reconventur propositiones Joannis Hus damnata velut*  
*eritores contra papa eadem anno.*

**U**na est Santa Universalis Ecclesia, qui est Pre-  
dictorium universitas.

2. Paulus nunquam fuit membrum diaboli, licet fecerit quidam actus, adhuc Ecclesia malignitatem constituisse.

3. Presuli non sunt partes Ecclesia, cum multa pars eius finaliter excedat ab ea, co quod predilectionis car-  
ritas non impigat, non excedit.

4. Duo natura, Divinitas, & Humanitas sunt unus Christus.

5. Presulus, esti aliquando est in gratia secundum pra-  
fessionem iudicium, tamen nunquam est pars S. Ecclesie,

& Prædictio semper manet membrum Ecclesie, licet aliquando excedat a gratia ad ventitia, sed non a gratia predilectionis.

6. Sammendo Ecclesiam pro convocatione predilectionis, five fuerit in gratia, five non, secundum praesum-  
tem iudicium, ita modo Ecclesia est Articulus Fidei.

7. Petrus non est, nec fuit caput Ecclesie Sancta Ca-  
tholica.

8. Sacerdotes quomodolibet criminis viventes Sacerdotio

polluant possidat, & sic ut filii inuides sentire infi-  
deliter de vita. Sacramentum Ecclesie, de clavibus, officiis,

cenis, moribus, ceremoniis, & sacris rebus Ecclesie, ve-  
neratione Reliquiarum, Indulgentiis, & Ordinibus.

9. Papalis dignitas a Casiae inolevit, & Papa perfecio, & induxit a Casiae porrecta emanavit.

10. Nulo-

## DE DAMNATIS PROPOSITIONIBUS.

5

11. Omnes sunt heretici, qui se obligant omnes pro aliis eis in temporalibus subvenientibus.

12. Oratio praefit nulli valit.

13. Omnia de necessitate absoluta eveniunt.

14. Confirmatio juvenum, Clericorum ordinatio, loco- rum conferatio, reverentia Papa, & Episcopis proper cupiditatem luci temporalis, & honoris.

15. Universitatis, Studia, Collegia, Graduationes & Ma-  
gisteria in eisdem sunt vana gentilitate introducta, tantum profanat Ecclesia sicut diabolus.

16. Non est ipso, quo Ecclesia particularis, nec Ro-  
manus Pontificis est caput Romana Ecclesia particularis.

17. Non oportet credere, quod iste, qui nomen est Ro-  
manus Pontificis, est caput cuiuscunquam particularis Eccle-  
siae Sanctorum, nisi Deus eam prædictariverit.

18. Nemo gehir viceus Christi, vel Petri, nisi feuerat  
cum in motibus, cum nulla alia sequela sit pertinens, nec alii recipiat a Deo procuratorum potestatem, quia ad illud Officium Vicarius requisitus & monitionis miras, & indutus est auctoritate.

19. Papa non est viris nominibus successores Apolo-  
lorum Iacobus Petrus, si viris nominibus contrariis Petrus; &  
si quartus avunculus tunc est Vicarius Iudei Iacovus.

20. Recent fundantes Claustra, & ingrediuntur fune-  
ti diabolico.

21. Dicitur Christus sine talibus monstrans capitibus per flosse Discipulos spatio per orbem terrarum, melius suam Ecclesiam regulat.

22. Apostoli fideles Secundores Domini firent in ne-  
cessariis et studiis voluntariis Ecclesiam, antequam Papa  
Officium forentur; sed faciebat, deficiente, per  
fummo, pugnare, Papa usque ad diem Iudicij.

23. Christus sine talibus monstrans capitibus per flosse

discipulos, & obediens secundum Officium ad inveteratum  
adversarios Secundorum Ecclesiam, propter expostum ad-  
monitionem Scripturam.

24. Divino immunitate humanorum opem est, quod sunt vel virtuosa, vel virtuosa, quia si homo est virtuoso, & agit quidquam, tunc agit virtus, si est virius, & agit quidquam, tunc agit viriose: quia si virium, quod ceteri dicunt, non mortale peccatum, inficit universaliter adhuc hominis virtutis, si virius vivificans actus

actus homini virtutis.

25. Sacerdotes Christi viventes secundum legem eius, &  
habentes Scripturam notitiam, & affectum ad ceteros populi debent prædicare, non obstante presentia excommunicacionis. Quod si Papa, vel aliquis Prelatus, multo agit quidquam, tunc agit virtus: quia si virium, quod ceteri dicunt, non mortale peccatum, inficit universaliter adhuc hominis virtutis.

26. Sacerdotes Christi viventes secundum legem eius, &  
habentes Scripturam notitiam, & affectum ad ceteros populi

debet prædicare, non obstante presentia excommunicacionis.

27. Ratio suppeditus determinans humanam natum in  
Christo, non realiter distinguatur ab ipsa natura determinata.

28. Christus quotidie peccat, & eo quo sit Christus quotidie peccavit.

29. Non omnes justificati sunt membra Christi sed soli predicantem.

30. Humanus natura in Christo est persona Verbi.

31. Humanus natura transmutata a Verbo ex unione persona-  
li est in Christus Deus natura & proprius.

32. Christus secundum voluntatem creatum diligat natum humanum unum personam Verbi, quantum diligit natum Divinam.

33. Secutus duarum in Divinis sunt equaliter diligentes, ita duarum Naturarum in Christi humana, & divina sunt equaliter diligentes proprie personam communem.

## CAPUT X.

*Reconventur Propositiones damnatae in Councilio Basiliensi sub*  
*Eugenio IV. antequam Concilium ejus accepitum anno*  
*1438. decupra a libro Augustini Romani Archiepiscopi Na-  
tionalium.*

1. *A Natura Christi videt Deum tam clare, & intese-*  
*re.*

2. *Ratio suppeditus determinans humanam naturam in*  
*Christo, non realiter distinguatur ab ipsa natura determinata.*

3. *Christus quotidie peccat, & eo quo sit Christus*

*quotidie peccavit.*

4. *Non omnes justificati sunt membra Christi sed soli*

*predicantem.*

5. *Humanus natura in Christo est persona Verbi.*

6. *Humanus natura transmutata a Verbo ex unione persona-  
li est in Christus Deus natura & proprius.*

7. *Christus secundum voluntatem creatum diligat natum hu-  
manum unum personam Verbi, quantum diligit natum Di-  
vinum.*

8. *Secutus duarum in Divinis sunt equaliter diligentes, ita*

*duarum Naturarum in Christi humana, & divina sunt*

*equaliter diligentes proprie personam communem.*

## CAPUT XI.

*Reconventur natales propositiones Magistri Ozenensis damnatae*  
*in Congregatione Complutensis quorum damnationem an-*  
*no 1439. confirmavit Sextus IV. anno 1459.*

1. *P*ecatum mortalium quantum ad culpam, & peccatum al-  
lii secundum facti delemur, per solum cordis contribu-  
tioem sine ordine ad Claves.

2. *C*onfessio de peccatis in specie fuit ex aliquo statuto

*secundum Ecclesiam; non de jure divino.*

3. *P*rava cogitatione confitei non debent, sed sola dif-  
ficiliter delectant sibi ordine ad Claves.

4. *C*onfessio debet esse secreta, id est, de peccatis se-  
cretis, non de manifestis.

5. *N*on sunt absolvendi penitentes, nisi peccata prius

*penitentes eis inunda.*

6. *P*apa non potest indulgere aliqui viri portam Purgatorii.

7. *Ecclesia Urbi Romana potest.*

8. *S*apientia potest diffundere in terris universali Ecclesie.

9. *S*apientia potest Penitentia, quantum ad collationem

*secundum Socratis, natura est, non alicuius institu-  
tionis veteris, vel novi Testamenti.*

10. *D*amnatae fuerunt hec propositiones ut scandalosa, & her-  
etica, & caeca. Magister Petrus Ozenensis abjurare illas,

*quod Catholicus implavit.*

C A P U T - X I I

*Recensentur duas Propositiones circa hominis animam rationalem, quas Leo X. damnavit in Cenecilia Lateranensi et anno 1553. Propositiones sunt istae.*



C. A. P. U. T. XIII.

*Referuntur Propositiones: XLI. Martin Lutheri a Leone  
damnata anno 1520. per Bullam Exurge Domine, quae  
sic habent.*

1. *Ecclesia seminaria est; sed usitata; Sacramenta novissima legi sufficienter gratiam illis dare, qui non possunt obtemperare.*  
 2. *In puro post Baptismum negare remens peccatum, est Paulum, & Christum simul concilare.*  
 3. *Fomes peccati, etiam nullum adhuc actuale peccatum, moratur, excentem a corpore animam ab ingressu cali.*  
 4. *Imperfecta caritas mortui fieri secum necessario magno timore, qui se fols sat est facere, ponam narratio-*  
*gari, & impedit introitum regni.*  
 5. *Etiam esse partes penitentiae: Confessionem, Confessio-*  
*nem, & absolutionem, non est fundata in S. Scriptura;*  
*ne, nec in antiquis scilicet Doctoribus.*  
 6. *Confititio - quantum ad ipsius confessum, collatio-*  
*sem, & detectionem peccatorum, quae prologat an-*  
*nos flos in amaritudine anima sumus inducendo-*  
*mur gravitatem, multitudinem, fastidium, amissione-*  
*rem beatitudinis, ac extrema damnacionis acquisitionem.*  
*Hoc contrito facit hypocritam, immo magis peccatorum.*  
 7. *Veritissimum est proverbiis, & omni doctrina de Con-*  
*tributio[n]e huius datur praefatus, de cetero non fa-*  
*cere ruminas penitentias: optima penitentia nova vita.*  
 8. *Nullo modo prlausum confiteri peccata venialia, fed*  
*re omnia mortalia, quia impossibile est, ut omnia mor-*  
*talia peccata unde in primis. Ecclesia solam manife-*  
*stare mortalitate ostendebatur.*  
 9. *Dum voluntate omnia pure confiteri, nihil aliud fa-*  
*cimus, quam quod miseritudo. Sed nihil aliud facimus,*  
*quam ignorendum.*  
 10. *Pecata non sunt illi templa, nisi temeritate. Sacer-*  
*dote credat sibi templa: immo peccatum mortale, nisi*  
*remissum creditur, non enim sufficit templa peccati &*  
*gravi donatio, sed operes etiam credere esse necessariae.*  
 11. *Nullo modo confundas abh[ui] proper tam Confite-*  
*tionem, sed proper verbum Christi: Laudemus tamen tam*  
*deinceps inquit, confide, si sacerdotis obtinens absolu-*  
*tionem, & credere fortior te absolum, & absolucionem ve-*  
*re cris, quidquid sit de confessione.*  
 12. *Sed si impossibile confessio non efficit, contritis, sur-*  
*factos non serio, sed joco absolvere, si tamen credat*  
*te absolucionis, veritatis ab absolutione.*

qui meliora operantur.  
 23. *Excommunicatione sunt tantum externe penae, rec-*  
*privant hominem communibus spiritualibus Ecclesie orna-*  
*tionibus.*  
 24. *Docendi sunt Christiani, plus diligere excommuni-*  
*cationem, quam timore.*  
 25. *Venerabilis Petri Sacellor, non est ipso Christi*  
*Venerius Pater, sed totius mundi Ecclesias, ab ipso Chri-*  
*sto in Poco inservit.*  
 26. *Verbum Christi ad Petrum, quodcumque salvos fa-*  
*per terram &c. extenditur dumtaxat ad ligatus ab ipso Petro.*  
 27. *Ceterum est in manu Papa, aut Ecclesia profusa nos*  
*esse statueris articulos fidei; immo leges morum, seu*  
*bonitorum operum.*  
 28. *Sia Papa cum maga parte Ecclesia &c, vel sic freni-*  
*habet, nec etiam eraret, adhuc non est percutere, ant*  
*autem contrarium sensire; praefirim in re non necessaria*  
*ad latentes, donec fuerit per Concilium Universale, altera-*  
*mentum sententia, altemur reprobamus.*  
 29. *Nisi vero fatus est et enervandi autoritatem Concilii*  
*rum, & libere intercedendi eorum genitis, & judicandi*  
*estatis Decreta, & confidenter confundi quidquid verum*  
*videlat, fave probatum fuerit, sive reprobatum a quo-*  
*cunque Concilio.*  
 30. *Aliqui articuli Joannis Hus condemnati in Concil.*  
*Constantiniani sunt Christianissimi, verissimi, & Evangelici,*  
*quos nec Universalia Ecclesia posse damnare.*  
 31. *In omni opere bene iustus peccata.*  
 32. *Opus bonum optimum factum, est veniale peccatum.*  
 33. *Haereticos combari, est contra voluntatem Spiritus*  
*Sancti.*  
 34. *Pugnare adversus Turcas, est repugnare Deo visitan-*  
*ti iniuriantes noctis per illos.*  
 35. *Nemo est certus, se non semper peccata mortalis*  
*proper occulti illum superbita vitium.*  
 36. *Abraham arbitrium post peccatum est res de foloti-*  
*bus, & dum facit quod in se est, peccat mortaliter.*  
 37. *Abraham non potest probari ex Scriptura*  
*quae sit in carcere.*  
 38. *Anime in purgatorio non sunt fecuta de carna-*litate, sed taliter oculis: ne probatum est illi usus rationibus,**  
*aut Scripturis; ipsa est tunc flama mercede, aut au-*  
*gender carnis.*

In Apologetis Sedis decretis, praecepto, ac latae incontumponit personas. At quia sub praecpto & in virtute sancte obediencia, se sub canonice penitentia fuit, capravam per se obligacionem ferre, nemo ignorat. Ita vero Apostolica Sedis veteri Janenfensi notare opiones, que in scholis a Thomistis, & Augustinianis traduntur, ut quod tam Romani sub Pontificis oculis docentur, & propugnantur, & quod ab Auctoribus Catholicis proponuntur, dummodo per legitimam causam probatum non sit, sicut illas involvete damnatorum errorum. Quis ergo non vult peccare eos, qui invidiosi hujusmodi nominibus vitiose catholicis traducant, ac publicos etiam esse Apologeticas Sedis contendunt.

At convicte colamus hujusmodi non solum inobedientiam, sed contemptum Apologeticas Sedis rectam habent, sed injuriam maximam fecum ferunt, ac illa quam plurima, que gravissima peccatum augeat. Nam eximere haereses maximum, ac maxime secundum fett infamiam. Ergo gravissima vero prefectorum Ecclesiasticae, vel Regularem Ordinis injurya sit, dum haereses predicatorum, & gravissimum peccatum hujusmodi conivimus eis. Accedit præterea ordinum, quod inde sequitur, & publicas inter Ecclesiasticos vitas iniuriantis alicuius lites, que res Paolo Chrysostomus fuit maximo scandalo, anque haereses secundum aperte contemnendis Ecclesiasticis, & fiduciam Orthodoxorum. Quoniam vero etiam benigneiores Theologos doctrina est, ut etiam gravissima culpa multa haec valere existimat, non solum ex causa in re gravissima, sed etiam iustitia manifeste luditur, ut ex illis, quae de Cœitate, & iustitia diffutata sunt maestissimum est.

Dicit vero aliquis non posse opiones illas censurare, sed fidei Theologo, qui in opposita sententia veretur, Thomisticas vel Augustinianas opiones inconfutare, ut ex eam positione Bajanifimum, vel Janenfensem confutari argumententur. Ut enim cuique in omni argumentorum genere contrarias opiones refutare, ac proprias meritis, non invenit, neque erit obstabulata, quia inde sequentes opiones illas rejiciuntur? quia vero illis confirmata, & vera causa adiutare oportet Baji, Janenfensem.

Non nego licet id fieri posse, immo & quandoque hujusmodi oppositiones plurimum conferre censeo ad expoundingum Catholiticum dogma, & ad apertendum explicandum, quod inter dianitas ac Ecclesiæ propotiones, & Catholicon opiniones intercedit. Quamobrem, si servatis caritatem legibus, & tam tu animo, animi modi argumento urgente, ut verius, & certius, & clareferre, & ut certi inter duas doctrinas, acne orthodoxas opiniones determinare, laude digni Theologo, & laude digni Sedis si fallaces illas asserciones, quas adhibent, tantum faciant, ut certos se esse facient, opiniones illas, Bajanis, Janenfensiique esse, & que ita prædictum est; tum peccant teatra contra Apostolicas Sedis præceptum, & Apologeticam Sedium contumaciam, cum puris scilicet privatis coram opinionem, quam illius iudicium, & mandatum: peccant etiam contra caritatem, & iustitiam, quia ledunt quam maxime famam proximi sui, iliumque ad odium, & diffida talia provocant, ut maxima ira in Christiano populo scandala sequantur; ac deinde Catholicis Religioni plarimum oblini, tanta haereticorum quem præbent damnatio felicis, & cum eisdem Theologis nostris fentur, & non ob defensionem cuius apud illas sedes expiatorum iudicium Ecclesiæ, quod velut iniuriam scandulam, qualis in illis damnasset, quod in alli solent, se apte permitte; tunc denique, quia ita difficultatem faciunt errantium conversionem. Hæc vero tantum mihi momenta semper visa sunt, ut non modo convicia hac, sed etiam hujusmodi argumentandi rationem horuerim. Neque enim facile fieri posse censeo, ut ita argumentantur scandalam apud simpliciores præcaveti possit, & ut animus in eo, qui ita agit, deit in opinionem contraria, illiusque alteros invadat conciliandis. Accedit etiam, argumenta hujusmodi metu eis sophismata, quia iam definitio Ecclesiæ, que deinceps est, & opiones illas non probanda ratione, possunt dici grata; sed quia Se-

## C A P U T X V.

*Recensetur novem, & sexagesima Propositum Michaelis Bajii, alio p. V. & Gregorii XIII. ad deinde ab Urba- na VIII. anno 1664, confite in Bulla In Eminentia.*

1. **N**on Angeli, nec primi homini adhuc integri meritis nisi redire voluntar. Gratia.  
2. Sicut opus malum ex natura sua est mortis aeternæ meritorum, sic bonum opus ex natura sua est vita eternæ meritorum.  
3. In bonis Angelis, & primo homini, si in statu illo prædicto auctoritate apud ultimum vitæ, felicitas operi metit, & non gratia.  
4. Vita eterna homini integro, & Angelo promissa fuit infinita bonorum operum, & bona opera ex lege naturæ ad illam confundendum per se sufficiunt.  
5. In promissione facta Angelo, & primo homini continet naturalis iustitia constitutio, qua pro bonis operibus, sine alio reflexo, vita eterna iustis promittit.  
6. Naturali lege continuum fuit homini, ut si in obedientia perverteret, ad eam vita mortaliter, in qua non poterit.  
7. Primo homini integri merita fuerunt prime creationis munera, sed postmodum loquendi Scriptura Sacra, rebus rebus vocata gratia: quia fit, ut tantum merita, non erit gratiam debeat nuncupari.

8. In redempcio per gratiam Christi, nullam inveniri potest bonum meritem, quod non sit gratia indigo collatum.

9. Dona concessa homini integro, & Angelo fortior, non improbadis ratione, possunt dici grata; sed quia Se-

vulnus utramque Scriptura nomine gratia, ex tantum mentis intelligentia, quæ per Jesum Christum male meritis, & indigni concursum, id neque merita, neque meritis, quæ illis redditus, gratia dici debet.

10. Solutio temporalis, quo peccato dimissi se-ge remiserat, & corporis refusatio, proprie nominis merita Christi asseribenda est:

11. Quid pro & iuste in hac vita mortali ulgare in finem convertat vitam consequimur exterminio. Id non proprio gratia Dei, sed ordinatio & voluntas dei creationis constitutio iuste voluntatis deputandum est. Tempore in hac retrahit aeternam ad Christi meritorum respectum, sed tantum ad prius infinitum generis humani, in quo longe naturali constitutum est, ut iusto Dei iudicio obediens mandatorum vita aeterna reddatur.

12. Peccati sententia est. Opus honeste gratiam adponit non est. Non est gratia calix meritorum.

13. Opera bona a filio adoptionis facta non accipiant ratione meriti ex eo, quod sunt per Spiritum adoptionis Inhabitantes coram filiorum Dei, sed tantum ex eo, quod sunt conformia legi, quodque per se præstat obediens legi.

14. Opera bona iustorum non accipit in die iudicij extremi amplioris mercedem, quam iusto Dei iudicio merito.

15. Ratio meriti non consistit in eo, quod qui bene operatur habet gratiam, & inhabitat spiritum sanctum, sed in eo quod solum obedit divina legi.

16. Non est vera legis obediens, qui sit sine caritate.

17. Sententia cum Pelagio, qui dicunt esse necessarium ad rationem meriti, ut homo per gratiam adoptionis sublimetur ad statum Deicium.

18. Opera Cœtum humeronum, ut fides, & pietatis & amoris, & dianitas sententia, ut remissione peccatorum, & secundum iustitiam, ut secundum iustitiam voluntatis, ut secundum iustitiam honestitudinem delictorum impedimenta tollantur.

19. Opera iustitiae, & temperantie, quo Christus fecit exigitane per sona operantis, non traxerat majorum voluntem.

20. Nullum est peccatum ex natura humana, sed omnes peccatum merentur aeternam.

21. Humana natura sublimatur & exaltatur in conscientiam diuinæ naturæ, debita fuit integratio, prima conditio: & proinde naturalis dicenda est, & non supernaturalis.

22. Cum Pelagio sentiant, qui textum Apolloni ad Romanos II. Genes. 19. quæ legem non habent, naturaliter ex quo libenter faciunt, intelligunt de genibus fidei gratiam non habentem.

23. Abiuta est eorum sententia, qui dicunt, hominem ab initio domum quodam supernaturali & gracie, supra conditionem naturæ sive fusile exaltatum, ut fide, spes, & caritate Diuinam supernaturaliter coleter.

24. A canis & ocriis hominum secundum insipiens Philosopherum excoigata ei sententia, quæ ad Janenfesum in iustitiam secundum sententiam, quæ ad Pelagianum in iustitiam secundum sententiam, ut hominem ab initio sic constitutum, ut per naturæ supradictam fuisse largitæ Conditoris Iubilans, & ad Dei filium adoptans.

25. Omnis opera infidelium sunt peccata, & Philosopherum sententia.

26. Integrata prima creationis non fuit indebet humana natura exaltatio, sed naturalis ejus conditio.

27. Librum arbitrium sine gratia. Deli adjutorio, non nisi per peccandum valer.

28. Pelagianus est error, dicere, quod liberum arbitrium valer at ultimum peccatum virandum.

29. Non solum fides si sunt, & latrones, qui Christum, viam & ostium veritatis & vita negant, sed etiam quiunque aliunde, quam per ipsum, in viam iustitiae (hoc est ad aliquam iustitiam) concedit populi docent.

30. Secundum tentationem illi gratia ipsius adjutorio refusa homini posse, sic ut in eam non inducarer, ut ab eo non supereretur.

31. Cartus perfecta & finita, quæ est de corde patre, & confidit bona, & sole non ficta, tam in Cœtum humeronum, quam in portentis posse esse sine compunctione peccatorum.

32. Cartas illa, quæ est plenioris legis, non est tempore conjuncta cum remissione peccatorum.

33. Cœtachematus iuste, recte, & sancte vivit, & mandata Dei obseruat, ac legem impetrat per caritatem, ante, & mandata remissione peccatorum, quæ in Baptismi lavacio demum percipitur.

34. Distinctio illa duplicitis amoris, naturalis videlicet, quæ Deus amat ut auctor naturæ, & gratiarum, quæ Deus amans beatificans, vanc est, commentatoris, & ad illud dicendum facilius litteris, & plurimis veretur testimonias cogitare.

35. Omne quod agit peccator, vel servus peccat, peccatum est.

36. Amor naturalis, qui ex viribus naturæ exoritur, ex sola Philosophia, per elationem presumptionis humanae, cum iniuria Crucis Christi defendatur a nonnullis Doctoribus.

37. Cum Pelagio sentit, qui boni aliquod naturalis, hoc est quod ex naturæ solis viribus oritur dicit, agnoscit.

38. Omnis amor creatus nationalis, aut virialis est cupiditas, quæ mundus diligunt, quæ a Jesse proficiunt, aut latentes illa castitas, quæ per Spiritum Sanctum in corde dimidias illa castitas, quæ per Spiritum Sanctum in corde dimidias illa castitas.

39. Quid voluntate sit, etiam necessario sit, liberum arbitrium.

40. In omnibus suis aribus peccator servit dominus cupiditas.

41. Ibi libertatis modus, qui est a necessitate, sub libertate nomine non repertus in scripturis, sed fidelium nomina libertatis.

42. Jusititia, qui justificatur per fidem impium, consistit formaliter in obedientia manuorum, quæ ad operem iustitiae non autem in gratia aliqua animalia ista, quam minimum novatorum, ex Divina naturæ consensu efficiunt, ut per Spiritum Sanctum renovatis, dicentes bene vivere, & Dei mandatis obedire possint.

43. In hominibus portentis ante Sacramentum absolutionis, & in Cœtachematis ante Baptismum ex sua justificatio, separata tamen a remissione peccatorum.

44. Operibus plebique, que a fidelibus sicut solum ut mandatis pareant, cujusmodi sunt obediens parentibus, depositis reddere, ab homicidio, a furto, a fornicatione ablutio, & iustificant quidem homines, quia sunt legis obedientia, & vera legis iustitia; non rite illi obtemperant.

45. Secundum Misti non alia natione est sacra scriptura, quam generalis illa, quæ omne opus, quod sit, ut fundat sentiente Deo homo inheret.

46. Ad satiorem, & definitiorem peccati non pertinet voluntarius; nec definitionis quicquid est; sed causa & originis: utrum omne peccatum debet esse voluntarium.

47. Unde peccatum originis vere habet rationem peccatorum, & unde ratione originis habuit.

48. Peccatum originis & habitualis dominans parvulus voluntarius, & habitualis dominans parvulus, ex quo non gerit contradictionem, & auctoritate voluntatis ablutio.

49. Ex quo habitualis voluntate dominante sit ut parvulus sententia confutatur.

50. Secundum sententiam Sacerdotis, quæ omnes opus, quod sit, ut fundat sententie Dei repugnat.

51. Prova desideria, quibus ratio non consentit, & que homo invitus patitur, sunt prohibiti precepto: Non concupiscit.

52. Concupiscentia, sive luxuriam, & prava eius desideria, quæ inviti sentient homines, sunt contra legis obedientia.

53. Omne fecitus est ejus conditionis, ut suum autorum, & omnes posse co modis insecere possit, quæ in facta primis transfigit.

54. Quoniam est ex vi transfigit, tamen meritorum sententia sententie contrahit, qui cum minoribus sententia sententie.

55. Definitio hæc sententia, Deum homini nihil impossibile præcepisse, sive tributum Augustino, cum Pelagii sit.

56. Deus non posset ut initio taliter exire hominem, quæ omne nunc asciuit.



iridit Theologos ajetur. *Adamam supernaturalis*, & genia nitis donis ex auxiliis indigneus, ut fide, spes, & caritas & Deum coleret. Hoc vero cum tis se habeant, non sicut videt *Bajus* cum *Calvino*, ac *Luthero* fentis, hominem a Deo initio formatum cum debet ipsius naturae perfectioribus, ea suisse mente ut libertate praudit, quia bonum malumque discernere, sanctorum vivere, ac iterum ad apificij beatitudinem ponuntur, si vellet, quare per seipse corpus ejusque motus dependunt, ac nutriunt suo respectus et regni corporis denique habentis nec infirmatibus, nec morti obnoxium? Ita tunc ipsius sententiae declarant, *quod* iuxta expoita illa fuerit a celeberrimo Theologis, scilicet a *Bellarmino* in *Tractat. contra Bajum* lib. 1. cap. 1. ab *Aloysio Curia* in *Traictat. contra Bajum* cap. 1. 4. & *Vafquez* in *Sarugio prolog.* p. 6. de *Gat.* c. 2. n. 5. in *Ripoli*. *Contra* *Floriano* *Mati*, aliisque. Hoc verius quis non videri nuptiis coquuntur, qui certe cum *Bajo* fentis, negantes possibilia flaminatioem, quia huius propositione 55. dicitur: *Dico non posuisse ab aliis nisi salem creare hominem, qualis non natus?* Nam *Bajus* parum natum hominis cum credidit, quia in Adamo fuit, nunc vero parum, sed depravatum, visitatum, ac in naturalibus corruptum ab peccatum esse, sit, & a *Devotissimis* fieri non potuisse naturam affectum. At qui negat inter Catholicos, naturam parum a Deo creati possit, ex aliis principiis id erunt, quia non sunt improbarata, ut infra ostendemus. Redeo nam ad rem.

Gregorius Sellerii S. R. E. Cardinalem in principio Tomi i., aliquod Theologos.

Habes itaque heresies contra catholicae de statu ignoratorum dogmata, quae credere non cogunt, Adamum in illo suffice fuit possumus supernaturale gratia inservire, per quod in factitate, & in operibus, & in aliis rationibus, a morte, ad affectum & gratiam non conciperemus & gallionibus subsum, sum affectus rationis imperio & voluntatis habentes. Dum hinc intata maneat, nisi est quod Scholasticorum opinioribus reprehendens, qua versamus vel circa infans, in quo fuit illi gratia collata, vel circa distinguentem originalis iustitiae a caritate; vel circa necessitatem gracie per se efficacia ultra sufficiens, vel circa naturam tam habitus supernaturales auxiliis, aliudne simile. Deum enim statim habens supernaturale auxilium, sine eo nihil agere potest, sed ad extremam felicitatem conser- ger, & liberam sub honore & gloriâ conferre; idem confortans se recte fervatur; free dicitur ignorantia & idem habens & sufficiens quae bene agere possit, & veluti auxilium efficas ultra sufficiens ad salvandum dependentiam a Deo, neccesarium ei fuisse ad agendum, opinies: five pures supernaturales divinitus cedit inspiratum, & in eo permanentem caritatem fuisse, quia tantum Deoque causa est, & qua si vellet bene agere

Alii vero confent, non solum fieri a Deo non posse he- minem conceperitencia subiectum, sed non posse habere naturali gratiam definitum; & non quod haec natura predece- dum, cum donum sit gratianum, & supernaturale: sed quod possit homine ad imaginem Dei formatu, ac amante Deum, atque in ipsius veluti se in ultimum finem fuundente, illumine appetere, providente ordo populus, ut e & per concedantur, que illius confectionem sunt necessaria. Quod autem iste studiologia teneri Deum ex providentia Redemptoris quibus populi inchoeatus ex parte & proxime mandata ferat, quae tam suam causam ex ea la le debita, ad veram tamem gratiam pertinetissima erit illi, quod homini naturam exigeat alterant ad imaginem Dei, iunctum Dei clare videndi appetitum, & eis quod possit, quoniam Amet, quem tamen nequit nisi gratia diligere, & nequid Deum ut natura auctorum, in quoquevis re & providentia & iustitiae legi, hominum gratiam con- ditoris debet opinari, ut mandata ferat, Deum autem suum diligere, ac optaret beatitudinem conser- gari.

Opinio hanc Novatorum super expiratum heresem determinatur, atque in tribus fundatur principiis, in quibus Theologos pro libro libro difensare sibi reddidit. Nam primum est, quod

*logi pro libito disceptare salva tunc possunt. Nam afferuntur  
et hoc.*

**DE IESU CHRISTO**  
1. Hominem natura sus ad imaginem Dei esse. 2. Fieri non posse, quin inuidio natura feratur in Deum ipsius. 3. Inuidio natura sicut aliis cibidecentia. 4. Amare non posse mi culpa, cum quo nos quocunq; peccavimus, orta est, a remanet in homine etiam postquam per Baptismum facta peccatum sublatum.

contraria; que non sunt  
chafem, & jactant infamiam; ita eos reprehendit  
quod hominim infamiam accusant. Atque cum ex illis  
schola opinione sit, quia a catholica etiam Roma, &  
Ostia Pontificis propaginatur; Mitro enim Contempso-  
nium celebre Dominicanum familia Theologam, alesq[ue]  
qui editio, iam operibus variis in locis purz natura sanna  
impossibiliter tradidere. Cardinalis Nostris, Fulgenzio  
Bellini, & Laurentius, Benito Roma haec propaginavit  
opinionem, ac in editio in lucem operibus alteratu; &  
candem tradidit, ut p[ro]p[ter]e[re] propaginatum non solam  
in schola Angustianenium, sed euan[do] & Monachis Calixtini  
in Monasterio S. Calixti & Viro Clarissimi Antonio  
Francisco Verzelli Clerico Regul. in Conventu S. Andreae de  
Velle, sed hec facta de flauo innocenter & natura purz  
ri arbitrio vites, fed manere adhuc iudicent libertatem  
Sed antequam ad specimen differmementum, quae  
inter hos Novatores Catholicosque Theologos intercederet  
observe necesse est, trias illas statuer, quae sunt  
recentio errore conexa; scilicet amissio cum libertate  
fusio naturalis scientie cognitionis, & causam esse  
Dei integræ nature debitu, ac loco illius dominante  
cupiditate successisse. Cum vero in homine necessitate  
ignorantia legis, & virtuosa cupiditas omnia  
libere in Adamo commisum, afferre non vereuntur  
peccatum, & demeritum agendi necessitatem non obstat  
sed libertatem sufficiet liber in Adamo omittant, ea  
demque ob causam peccata, & ex ignorantia omnia  
invincibiliter contra ratione legem sunt, auctor dominante  
ad hanc sententiam, quae postea patet futuram

Valle, sed has fecit de flave. Invenimus  
quod purissimum nigrum etiam rancum laque, hoc est de  
lata illa existimat, in qua naturam genus ob Adam  
culpam exquiratur, solitum patrem naturae indehilitis  
dosis; ministeri, quibus premissim, concupiscentia, pos-  
sunt fari harmonia, dentique indignationis subficiunt, academ-  
ica ipsa culpa per generationem propagata infestum. Ortho-  
doxa fides docet, omnes homines ex Adamo propagati  
erant in fiduciam parentibus ortos originali peccato infes-  
tos esse, et hinc iuste aeternum felicitatem habentes.  
Hoc ita, atque vindicta, & operis damnacioni obstat:  
Invenimus, quod purissimum nigrum, Sociniani, & Arm-  
eniorum origine peccatum negant, Lutheranum vero, Calvi-  
nianum, & Iohannini nimirum illud effectus extollunt. Nam  
per ihud libenam arbitrium omnino extinctum predicant,  
et ratione misere obruebantur, deparavatim ipsa  
naturali, Ad Lutheranum, Calvinianorum quod spectat,  
per se quam quod peccatum originale in concupiscentia  
formaliter possum alterant, quia etiam in baptismate  
re, ait Baptismum regere tamquam, ait enim, non re-  
to tolite originale peccatum, sed contra eum contumeliam  
incommodum faciat. Carceres galati fugient, docet etiam  
omnium omnia Adam cuius fuit liber arbitrius.  
Aliquam heretum abisse quoque Rajm, Janstenum, aqua  
Quicquidem, coram damnata propositiones offendunt, ex  
quibus confit in homine post Adami peccatum liberum  
gesse indiferentem, ad merendum & demerendum fatis ef-  
fe, ut a conditione immunitis sit, ne requiri ut necclia-  
te antecedente & inevitabiliter sit liber. Hinc siue peccate  
omnes desinabunt, etiam in his, qui vnde naturam  
libidellosus concupiscentia, nisi illa vera petra, &  
possibilitas Dei iubet, hominibus quoque iustis impo-  
biliter ex parte Dei praecipra, atque illi dimittit, quæcula-  
tione hent, cumus expora habet.

Onnes ergo Novatores sibi aijunt, Adamam per volu-  
tarium peccatum dona natura debita perdidisse, & inter-  
alia libertatem indiferentem, & claram cognoscitionem, eo-  
rum, quia at sus natura pertinet, Quoniamobtem ignoran-  
tia conui, atque ad naturam legem pertinet, & anima  
peccandique necessitas, atque concupiscentia, & voluntas ve-  
luti voluntate in Adamo voluntate restauit, ledigus ve-  
niens pars naturae, & in culpa non excusat, &  
ipsius naturae consupstitione morte peccata sunt contrapre-  
ceptum non possunt, & operations omnes, quanquam  
peccatoria, ut sine operis omnia Indefilem, & secundum  
hypothesum Janstenianum, sunt peccata, quia necessitas il-  
la, aut inevitabilitas hent ex voluntate, & libera



ten cludit: *Nam cum Apostolica Sedes veluti fuscis suspicis denunciandoz iulcerit Confessarios qui loco medicinae venenorum penitentibus probent, pos coevocando ad tempus, vel in Confessione vel immediate ante vel post, aut occasione confessio, & confutatio, et, eos quos denunciant, soluunt, qui per chartam, dicit legendum, ad turpia sollicitaverit. Vide notitiam appendicem de Sullentia.*

7. Modus evadendi obligationem denuncianda sollicitationis est. & sollicitatus confitetur cum sollicitare, hic potest ipsum absolvere absque onere denuntiandi.

Eadem est ratio propositionis hujus, qui precedens: an enim sollicitans, qui sollicitat Confessionem excipi, potest cum eximere a legi eidem per Superioris legitimos imposita? Nam igitur post hoc subterfugia ad cludendos Superiorum leges.

8. Duplicationem stipendiū potest Sacerdos pro eadem Misericordia accipere, applicando petenti partem etiam specialem fiduciam, & relectantem correspondēt, idque post modum Urbanus VIII.

In hac propositione auxi facta fames omnibus Christianis, praepice vero Sacerdotibus faveat interdicta repugnat. Veritas centurie hic patet, quod Ecclesia, quia ut continuo, & indebet loquuntur Doctor Angelicus, errare non potest, non patitur, ut Sacerdos de specialitate sacrificii parte pro nata disponere, canique a se pro munimis ablegare posset. Cum ex ejusdem Ecclesie pracepto prius se misericordia offert debatur, ut pater ex his Offertoriis verbis: *primum numerabilis peccatis & offenditios miseri. Praeterit Apostolus Hebrei vii. ubi dicit: Sacerdotes necestatim habere, prius pro fatis ipsius operis, & deinceps.*

9. Post Decretum Urbanus potest Sacerdos, cui Missa celebratur, per aliis sacerdotibus collato illius stipendio, alia parte stipendiū sibi retenta.

Hac propositione titulus duplex reprobadis est, & quia infirmum ledit. Quo enim taliter Sacerdos collato alteri minori stipendio alteram stipendiū partem sibi retinet? & quia negotiatio in importunitate Clericis in materia etiam promota, & a fortiori in materia facta prohibitorum, prouderet S. Thomas a. 2. quæst. 77. an. 4. ad 3. Hinc colliguntur, Viva, & aliis accusantes, enim qui per alium celebant, tenuerit ex iustitia ad ferendum eidem stipendiū excellum, quem penit. & nullo ex titulo feraverat. Vide censuaria a Benedicto XIV. in eis latam, qui mercenariis exceptis.

10. Non ab contra iustitiam pro pluribus Sacerdotibus stipendium accipere, & Sacramentum nunc offere: Neque etiam eis contra fiducitatem, etiam promittat, promisso ne etiam iuramento firmata, danti stipendium, quod pro nullo alio ostendit.

Hac propositione repugnat His. Thomas verbi in supplex, quæst. 71. 72. ad 2. ad 2. Suffragium Episcoporum distributionem in mites minus prodest, quam prodest si foret pro una tantum. Repugnat etiam ratione, quia quidquid sit de participatione uniti eundem facti est in plures attributi, certe dispensatio non datur. Sacerdos non potest propter suum beneficium, sed tanquam aliud a lege, vel confitentia statum ad Ministrum iustificationis: potest sibi esse permisum unquam plus pro uno sacrificio recipi stipendium, sed id omni, & quoquecum tempore in Ecclesiastici Christi inviolato prohibetur est, & multo magis cum intercessio promissio contraria iuramento confirmata.

11. Peccata in Confessione omisita, seu oblieta ob instantes periculum vix, aut ob aliam causam, non tenetur in sequenti confessione exprimere.

Censura Cleri Gallici. *Hac propositionis est temeraria, erroris, & confusoris integratam dargent.*

Repugnat expellitissimi D. Thomas verbi in supplex, quæst. 10. an. 5. ad 1. *Aligata sententia, quod debet, non ad memoriam penitentis, sed peccatorum. Quod est ad 3. 2. quod non patet, sed debet, sententia cum propria potest. Quod efficacius ad perfundendum hujus propositionis intentum est. Vero, at Viva, se habet secundum quid ad secundum quid, scilicet se habet simpliciter ad simpliciter; ergo sicus, qui nullatenus peccata deposita, eadem licet per fierentem contritionem sibi dimissa, depone tenetur quoniamcumque potest; ita & ea quis deponere tenetur.*

12. Peccata in Confessione omisita, seu oblieta ob instantes periculum vix, aut ob aliam causam, non tenetur in sequenti confessione exprimere.

Censura Cleri Gallici. *Hac propositionis est temeraria, erroris, & confusoris integratam dargent.*

Repugnat expellitissimi D. Thomas verbi in supplex, quæst. 10. an. 5. ad 1. *Aligata sententia, quod debet, non ad memoriam penitentis, sed peccatorum. Quod est ad 3. 2. quod non patet, sed debet, sententia cum propria potest. Quod efficacius ad perfundendum hujus propositionis intentum est. Vero, at Viva, se habet secundum quid ad secundum quid, scilicet se habet simpliciter ad simpliciter; ergo sicus, qui nullatenus peccata deposita, eadem licet per fierentem contritionem sibi dimissa, depone tenetur quoniamcumque potest; ita & ea quis deponere tenetur.*

13. Et licet Religioso, vel Clerico calumnatorum grava crimina de se, vel de sua Religione spargente manente, occidere, quando alius modus defendendi non sufficit, ut supra non videtur, scilicet sibi calumnatori sit paratus vel ipsi Religioso, vel eius Religioni publice & coram

coram gravissimis viris prædicta impingere, nisi occidatur.

Censura Cleri Gallici. *Hac propositionis est scandalosa, erroris, Decalogi aperte repugnans, eadius patet, & manifestat, quod humana societas certam periculum intendat. Hoc ipsa Cleri censura summa ferme probationem trahit. Vide Auditedum de Cœli. iuris. cap. XI. qu. 12.*

14. Tunc intercedit falsum accusatore, falsos testes, ac etiam iudicem, a quo iniulta certo immobile sententia, si alii possint, aliqui postea innocens damnari evitare.

Censura Cleri Gallici, eadem qui precedens. Et vero, ubi apud eos, qui homicidiam hanc propositionem evocauerunt, ubi, inquit, patientia Christiana? Ubi illud Christi: *Beati esti, cum malicie vestrae subi homines, & persecuti fueritis.* & discipuli omnes malum adversus vobis invenientur. Ubi modestus iniquitate tutus a Theologis omnibus requisum?

15. Non peccat Medicus occidens propriis autoritate Uxorem in acto deprehensione.

Censura Cleri Gallici. *Hac propositionis est erroris, crudelitatis, pietatisque vindictam approbat.*

Repugnat a rationi, & auferitisti D. Thom. 2. a. q. 6. art. 1. *Principibus Ecclesiasticis publicam autoritatem falsum ligat malitiaeque (quibus sane annunciat) ead adulator, quae justa legem Moyris lapidanda tractat; occidere, non autem impuniti, qualis est matris relative ad vitam uxoris. Vix enim non est Iudex uxoris & id non peccat cum interficiat, sed coram iudice interficiat in suppliceo qu. 60. art. 1. ad 1. ubi questionem hanc ex parte iudicavit. Ante. Augustinus, lib. 11. de Adul. Cœli. ubi occidionem hanc ex parte necessariam; & merito, quia quis non licet quantum inaudiuimus damnum, cum Deus nos in ista mortali vita, ut nos interficiat, dicens, Adam ubi est nos, & nos interficiemus, & sponsos faciebuntur ibidini, in exercitu nam dambamur, quo malo nullum esse gratius potest.*

16. Refutatio a Pio V. impotens Beneficiis non recipiuntibus, non debetur in conscientia aut sententia declaratoria Judicis, eo quod sine pena.

Censura Cleri Gallici. *Hac propositionis falsa est, temeraria, evillatoria, & præceptis Ecclesiasticis illudens.*

Et vero, quia penitentia ablativa, non ipso naturali iure imposita, obligat, independente a lenitate Medicis, atque auctoritate, ab aliis factiis, qui horum omiscent, non folia Ecclesie legibus, sed ipso naturali iure imposita. Quia ipso naturi iure constitutum est, ut, qui ex pacto ad aliiquid faciendum tenet sub certis conditionibus, nihil acquirat, quando idem conditionibus defecit. Vide quæ dicta sunt ab Auctore causa de Obligatione, 2. 3. 9. 12.

17. Habet Capelanum collatim, aut quodvis aliud Beneficium Ecclesiasticum, si studio literatum vocet, satisfacit sua obligationem. *S. Officium per alium reciter.*

Repugnat D. Thom. quodlibet, 4. quæst. 74. art. 1. *Præbendum debet, quid debet, non debet.* Nec nec, quod propositio locutus est de Beneficiis, non habens vacan. Neque enim officiis sancte recipi penitentia inducat. Cetero junioris Beneficii, non sicut habent obligatio, ut magnum Ecclesie officium recitarent, non debetur ab eo proprio autoritate abfinire, sed recurrere ad Episcopum, qui his in B. Virginis officiis recitationem indulget.

18. Non est contra iustitiam Beneficia Ecclesiastica non confiteat gratias, quia confiteri conseruens illa beneficia Ecclesiastica, pecunia interveniente, non exigit ilam pro confiteantibus, sed velut in oblatione tempore.

19. Si liber est aliquis iuris, & moderni, debet opinioni confiteri probabilem, dum non confiteri, cejkam eca S. Apollonie tamquam improbatum.

Censura Cleri Gallici. *Hac propositionis gravissima silentium, & intercalatum pro Ecclesie, sed S. Apollonie approbatum.*

Repugnat primo Christiani principi. Cetero si mem- fice non vendit beneficium, quia solum venduntur temporalia eius emolumenta, jam ne ipse quidem Giezi Simoni- di Apollonie exhibet sint adamentus. *N. Quis cum*

*Antine Theol. Moral. T. III. P. II.*

ulla sit pere propriae tam horrenda, quæ approbatos suos non habuerit, nullaque erit laxitas, quam prædictæ seque illius sit.

28. Populus non erat, etiam absque ulla causa non recipiat legem a Principe promulgatam.

Censura Cleri Gallici. Hæc propositione fidelissima est, Apologia de vita dñis. Diversus sententia.

Et vero Lue. xx. sicut Christus Redire, quæ fuit Cœfari Cœfari. Et Rom. xxi. sicut Apoll. Omnis anima perfidus subtilioribus fidelita fœtus, etique qui regit postulat, Dei ordinatio resipit; qui eum cœfante, ipsi fbi damnationem requirent. Vide, quæ dixi in Tr. de Legibus cap. II. q. 1. & seq.

Quibus perdit, dum similius propriae examini erat, & studiū impeditus, interea Sanctorum, re-

mature confundit, pœnitus & decretit, ne predicas propriae, & unanymque ipsorum, ut minima tanguem scandala, & demandas, & predibendas facias nam dñm,

ac pœnitentes, & cœfantes, & alios aut coniunctio, & dissimilitudines, & ostendit, ut pœnitentes, & etiam dis-

pative, publice, ut privatis, & secretis, si forsan regnando, ita facta in excommunicatione, quæ qua-

non fuit (pœnit quam in articulo morti) ait alia qua-

cunque etiam dignitate fulgente, nis pro tempore exponit.

Infusor diffite in virtute Sancta obediens, & sub in-

termittencia Divini Judicis prohibet omnibus Christifidelibus

cuiuscunq; conditionis, dignitatis, exortus, etiam specia-

li, ac specialissima nota digni, ne predicas opinione, aut

aliquem pœnum ad proximis deducat.

#### C A T U T X I X.

Decretum tertium ejusdem Alexandri VII.  
Die 10. Martii 1666.

S Antiphonus D. N. pœnlatum Decretum die 24. Septem-  
bris proxime clausi, quæ vñstini ope propriae damnata  
fuerant, examinatis fidelio, & accurate auge at hanc  
dñm infra scripti alli, quadraginta quinque numerus  
implentibus, per plures in Sacra Theologia Magistros, ac per  
Eminentissimos, & Reuerendissimos D.D. Cardinales adieci-  
tericorum præstantes Generales Inquisitores, eorum suffraga-  
ficiantibus super pœnum ipsorum adiutorio.

Propositio. In die Jejunii, qui lugubris modicum quid  
comedit, esti notabiliter quantitatem in fine comedere,

non frangit Jejunium.

Censura Cleri Gallici. eadem, quæ xxxi.

Idem etiam motuens, quia qui pœnlat modicum quid co-  
medendo at notabiliter quantitatem devenit, se habeat, nequ  
suspicio modicum quid furando ad gravem summissi pœnitentie  
& iustique gravis tandem pœcatum reum se confirmat. Vide  
quæ dicta sunt in Tr. de Ecclesiis pœna Jejunii. vi. Ref. pœnit  
fatu superque demonstratioñ est modicam cibi quantitatem fa-  
ce repetitum illam pœnitentiam efficer, que mortificatione  
opponitur. Non enim pœnit, quæ dicitur, aut opat.

30. Omnes Officiales, qui in Republica Ecclesiastica la-  
borant, sunt exonerati ob obligationem pœnit, nec debent  
se certificare, ac labor fit competibilius cum jejunio.

Censura Cleri Gallici. eadem quæ pœnitentia. Vide, quæ  
dicta sunt in loco supra citato quæ vñstini obtemperant  
experiencia constare Officiale illos posse sine grave  
documento Jejunare, & ab Ecclesiæ pœcepto non posse ho-  
mibus sine gravi ratione exonerari.

31. Exonerantur absolute a pœcepto Jejunii illi, qui iter  
aut equitando, necnque iterant, etiam iter nece-  
ssarium non sit, & etiam iter unius dicti conficiant.

Censura Cleri Gallici. eadem, quæ xxxii.

Utramque hanc propositionem predramnavit Angelus scho-  
lae. 2. q. 147. art. 4. ad alia verbis: Si immixta necessitas  
fatu, pœnit, & non nisi diuersa, & diversa circumstancia, vel  
multa, & exigenda, vel etiam multo labore, vel pœnitentia, per  
conversationem nisi corporali, vel per aliquod mortificatione  
ad vitam spiritualiter, & finali cum hoc non possit Ecclesiæ  
jejunio observar, non obligato sum ad Jejunandum, ergo  
a jejunio non exonerantur, si quibus agunt predicta  
propositiones. Vide quæ vñstini. art. 6.

32. Non est evidens, quod confundendo non comedendi  
ova, & latricinia in Quadrupedia oblitus.

Repugnat. Thomas. 2. q. 147. art. 3. ad 3. Tu quilles je-  
junio. s. S. Doctor, interdilator fœtus, & latricinia in festino

quadrigamini interdilator ova, & latricinia: ex-  
cepto evidens est ab ibi, & latricinia per Quadrupedum  
est abhincmodi ibi in locis, ubi hinc confundendo non  
merit, vel speciali a priorum dispensatione derogatum non  
est: Sicut ei quod latricinia in Gallia derogatum est. Quam-  
quam, & multa sunt in illo regno Dioceses in quibus medi-  
ca pecunia summa pro latriginorum redempcione a filiis  
solviunt, ut in Diocesi Bononiensi. Vide in eis Tract. quæ r.

33. Reclitum frumentum ob obnivolum Horatian supple-  
vit poter per quaenamque elemosynam, quæ antea Benefi-  
carius est poter, & elemosynam, quæ antea Benefi-  
carius de fundib. sui beneficii fecerit.

Propositio plane absurdus, non enim magis refutatur  
frumentum, neque per elemosynam procedentes, quam  
procedentes, & elemosynam, quæ antea Benefi-  
carius de fundib. sui beneficii fecerit, & elemosynam  
per elemosynam, quæ antea Benefi-  
carius de fundib. sui beneficii fecerit.

34. In die Palmaram tecitans officium Paschale salis-  
titice pœcepto.

Propositio falsa, quia sola officii pœcepti recipio fac-  
tis facie pœcepti, non quod excludit excommunicatio

fatu, & quod excommunicatio pœnitentia venit officiis  
in excommunicatione, qui dicta sunt de Religione,  
ubi de Officio Divino, ubi Horis canonici, quæst. iv.

35. Unicus officio pœcepti quis faciesse duplice pœcep-  
tio, pro diu pœnit, & cratino.

Eadem, quæ in precedentibus abstrahit, quasi nempe  
unius, integræ officiis, uniusdicti, uniusdicti diei per  
alios, non excludit, sed videlicet hinc, fætus, & latriginorum  
probabilitas fatus; certo modo in propositione xxviii. sup-  
petra relata, poterat unoquinque pœnit sequi opinio-  
ne non additæ ante judicium Sedis Apostolice, & sum-  
enim ea omnes non in uno iuxta, sed & in pluribus li-  
bris juniorum.

36. Regulares possunt in foro conscientia nisi privile-  
giis suis, qui sunt expelle revocata per Concilium Tri-  
denitum.

Censura Cleri Gallici. eadem, quæ xxi. idem & censur

motu. 37. Pœnitentia concessa Regularibus, & revocata a  
Patre Vnde hanc fuit revocata.

Fata ex hac reverberatio, aque, etiam genuina fusa-  
fum, jam non ester in vigore post censum, neque pœnit  
propositio, qui novam praeditum inducunturam revo-  
cationem importa.

38. Mandatum Tridentini fatus Sacerdoti, scilicet  
ex necessitate cum pœcato mortal, confundi quam pri-  
mum est fatus, non pœnit.

Censura Cleri Gallici. Hæc propositione est falsa, pœnitencia,  
aperte Concilii Tridentini Decretum invict.

39. Huius partcula quæpumissim intelligunt, cum Sacer-  
dotio suo tempore confunditur.

Censura Cleri Gallici. eadem quæ xxviii.

Bonitus confessio propriae pœnitentia, fata, & soli

Tolosani fatus, & fatus, & pœnitencia, & soli

Tridentini fatus, & fatus, & pœnitencia, & soli